

www.DirectieveTherapie.nl

Dank voor uw download

U kunt er natuurlijk uit citeren, graag zelfs, maar dan wel met bronvermelding. U mag dit artikel ook ruimhartig verspreiden mits het niet voor commerciële doeleinden is. In die gevallen pas na onze schriftelijke toestemming.

Opname in bloemlezingen en readers moedigen wij aan, maar wel graag eerst even overleggen.

Alle rechten van de artikelen liggen bij
de Stichting Cognitie en Psychose.

Voor alle vragen:
info@gedachtenuitpluizen.nl

Ten geleide

Nu de eerste maanden van 2014 voorbij zijn, begint heel langzaam het stof dat de invoering van de basis-ggz teweeg heeft gebracht neer te dalen. Ongemerkt is er meer overhoop gehaald dan misschien werd gedacht of verwacht. En het past ook nog niet helemaal. Maar daar wordt aan gewerkt. Laten we daar maar van uitgaan. Ondertussen biedt de basis-ggz voldoende stof tot discussie en nadenken. Zo ook dit eerste nummer van *Dth* in 2014. Interessante stof met een keur aan afwisselende bijdragen.

Zo beginnen Matty Geurink en Erik ten Broeke deze *Dth*-aflevering met de beschrijving van een patiënt met schizofrenie die behandeld werd met EMDR. Dat doen ze niet zomaar, maar weloverwogen. Ze plaatsen de problematiek van patiënt 'Kees' en de indicatie voor EMDR in een theoretisch kader. Daarbij staan ze stil bij wat deze interventie in dit geval vermag. Uiteraard sluiten ze heel wetenschappelijk af met de opmerking dat het zinvol is om wetenschappelijk onderzoek te doen naar de effectiviteit van EMDR bij psychotische klachten. Want Kees is slechts een 'case'. En ervaringen zijn nog steeds geen data. Gelukkig, en dat weten beide auteurs, loopt op dit moment in Nederland ook een groot onderzoek naar EMDR en psychotische stoornissen. *Sneak previews* en andere geruchten doen vermoeden dat dit onderzoek, in de lijn van de gevalsbeschrijving van Geurink en ten Broeke, interessante uitkomsten gaat opleveren. We hopen u daar op termijn over te kunnen informeren.

Tot die tijd is er natuurlijk ook nog ander interessant onderzoek waar we over kunnen berichten. In dit geval gaat het om een onderzoek van Liesbeth Boezen-Hilberink, Pauline Janse, Maarten van Dijk en Marc Verbraak naar de psychometrische eigenschappen van de ORS en SRS: de Outcome Rating Scale en de Session Rating Scale, twee eenvoudige instrumenten, die in het kader van een soort *track-and-trace* de therapeut op een bijzonder eenvoudige wijze in staat stellen de voortgang en de koers in de behandeling te volgen op basis van gestructureerde feedback door de cliënt. Of dat ook op een betrouwbare en valide manier kan, is de vraag van dit onderzoek. De verwachtingen zouden hooggespannen mogen zijn, gezien de gretigheid waarmee in de praktijk, met name in de vrijgevestigde generalistische basis-ggz, al gebruikgemaakt wordt van deze instrumenten en de daarbij horende Amerikaanse normering. En, voldoen ze aan de verwachting? Lees het zelf maar!

Na al dat onderzoek biedt dit nummer u ook gewoon weer praktische informatie over hoe u uzelf en uw patiënt van de 'praatfase' in de behandeling naar de 'doefase' kunt krijgen. Kees Korrelboom

doet dat op beeldende wijze aan de hand van een motiveringsprocedure waarmee hij patiënten 'verleidt' tot het toepassen van imaginatie. Vooral de opmerking dat imaginatie in de behandeling bij een psychotherapeut even gewoon is als je mouw opstropen, of je hemd of zelfs je broek uittrekken tijdens een onderzoek bij de huisarts, is er een die blijft hangen.

In de rubriek Kort en Bondig treft u dit keer een iets minder bondige bijdrage aan, maar het betreft dan ook de korte samenvatting en bespreking van een heel proefschrift; dat van Arno van Dam over cognitieve beperkingen van burn-outpatiënten.

Kees Hoogduin vraagt zich in een column over de multidisciplinaire richtlijn voor de behandeling van de obsessieve-compulsieve stoornis af of deze wel deugt. Zijn patiënten niet beter af als er vooral op z'n Engels van wordt afgeweken? Columns mogen prikkelend zijn, nietwaar. En dat blijkt wel als er gereageerd wordt. Zo kon Hidde Kuiper de verleiding niet weerstaan om te reageren op een eerdere column van Colin van der Heiden over goeroes. Dat kan Colin dan vervolgens niet over zijn kant laten gaan. Volgens mij loopt het goed af tussen beide heren.

Tot slot een viertal boekbesprekingen. Frank Kortmann bespreekt het *Handboek posttraumatische stressstoornissen* van Eric Vermeten, Rolf Kleber en Onno van der Hart. Corine de Ruiten een boek van Jules Tielens, *In gesprek met psychose*. Gerard Lohuis vertelt ons wat hij vindt van het boek van Dominique Deseure *Dit is mijn hoofd niet meer*. Saskia van Es sluit deze rubriek af met een bespreking van de vierde druk van het boek *Psychologie en geneeskunde* van A. Kaptein, J. Dekker, E. Smet en A. Vingerhoets.

Ik zou zeggen, ga het allemaal lezen! En beleef, in deze tumultueuze tijden, veel plezier aan uw inhoudelijk nog steeds niet zo stoffige vak.

Marc Verbraak
Hoofdredacteur